

Motion till riksdagen 2005/06:N204

av **Kenneth Johansson (c)**

Strukturfonderna och den svenska regionala utvecklingspolitiken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om önskvärd svensk genomförandeorganisation för kommande strukturfondsperiod.

Motivering

Den regionala utvecklingspolitiken har regionala tillväxtprogram och regionala utvecklingsplaner som viktiga instrument. I dessa förenas en regional utvecklingsstrategi med mål och aktiviteter för att nå en regional hållbar utveckling. Planerna är framtagna av ett brett regionalt partnerskap i länen och, i län med kommunala samverkansorgan eller självstyrelseorgan, slutligt antagna av en politiskt förtroendevald församling med uppdrag och bas i länet. Grunderna för de regionala planerna ges nationellt av riksdag och regering.

Det regionala utvecklingsarbetet har flera finansieringskällor men tyvärr inte fullt ut de medel som tilldelas Sverige ur strukturfonderna för just regional utveckling. Detta har sin grund både i administrativa synsätt på EU-medel och i Sveriges sätt att organisera sin genomförande- och beslutsorganisation. Om man vill stärka den regionala utvecklingspolitiken och tillse att EU-medel blir ett tillskott och en förstärkning av politiken måste förändringar därför göras inför kommande period.

Låt oss få använda Dalarna som exempel. Länet omfattas i innevarande programperiod av två geografiska målområden. Dalarnas fyra nordligaste kommuner samt två församlingar i Mora kommun ingår i Mål 1 Södra skogslänsregionen, medan övriga församlingar, Mora samt länets övriga tio kommuner ingår i Mål 2 Norra. Denna indelning har också inneburit att Europeiska socialfondens växtkraftprogram (Mål 3) organiseras på två skilda sätt. Förutom att insatser i länet därmed styrs av olika programdokument beroende på geografin styrs de också av två förvaltningsmyndigheter lokaliserade på

Fel! Okänt namn på

olika orter utanför länet och med olika rutiner och skild praxis. I en otydlig roll under de statliga förvaltningsmyndigheterna finns sedan en beredningsorganisation för länet vilken är en del av Region Dalarna som övertagit det regionala utvecklingsansvaret från länsstyrelsen. Ovanpå detta ska två skilda beslutsdelegationer med statliga tjänstemän som ordförande ta ställning även till länsvisa projekt och slutligen en oroväckande stor mängd nationella myndigheter också sätta sin prägel på tillämpning m.m.

I detta virrvarr försvinner lätt den regionala utvecklingspolitikens bas och de beslut kring denna som länets beslutande politiska organ lagt fast kring mål och aktiviteter. Till detta kommer att det statliga anslaget för allmänna regionalpolitiska åtgärder (33:1), som är en viktig källa till svensk medfinansiering i bl.a. Dalarna, endast till 40 % följt med i av riksdagen beslutade förändringar i ansvaret, vilket ytterligare försvagar den regionala utvecklingspolitiken och kraften i det regionala utvecklingsansvaret.

För att få ut full effekt av strukturfondsmedlen inom den svenska regionala utvecklingspolitiken krävs förenklingar och en genomförandeorganisation med tydlig regional bas. EU-medlen måste i utgångsläget ses som en finansieringskälla för en regionalt framtagen och beslutad utvecklingsplan inom de ramar som anges av den nationella regionala utvecklingspolitiken samtidigt som man förstås beaktar syfte och mål för EU-medlen. Detta ska då i första hand ske regionalt och lokalt under överseende av *en* nationell myndighet.

Vi vill särskilt betona behovet av en direkt koppling mellan strukturfondsmedlen och det regionala utvecklingsansvaret. Särskilda programdokument ska inte skapas skilda från de regionala styrdokument, och de senare ska kunna tillämpas inom ramen för ett nationellt brett ramprogram för EU-medlen. En länsvis och politisk berednings- och beslutsorganisation organiseras kopplat till detta ansvar, i ovanstående exempel till Region Dalarna, med besluts- och inriktningsstöd hämtat från de regionala tillväxtprogrammen och utvecklingsprogram (Dalastrategin).

Utöver ett stärkande av den regionala basen och den tydliga kopplingen till det regionala utvecklingsansvaret motverkar detta den nuvarande regionala splittringen men betyder också att nuvarande förvaltningsmyndigheter kan avvecklas och antalet nationella myndigheter med ansvar på området kan reduceras till en enda till gagn för en enkelhet och effektivisering samt inte minst med minskade administrativa kostnader som följd.

Stockholm den 14 september 2005

Kenneth Johansson (c)